

20. august 2015
EM 2015/111

I henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at genoptage og færdiggøre arbejdet på den redegørelse, som et enigt Inatsisartut under EM 2011 vedtog skal danne grundlaget for en beslutning om nedsættelse af en grundlovsforberedende kommission.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

For 4 år siden pålagde Inatsisartut Naalakkersuisut at udarbejde en redegørelse, som skulle danne grundlag for en inatsisartutbeslutning om nedsættelse af en grundlovskommission for Grønland.

Arbejdet blev påbegyndt og blev efter valget i 2013 videreført af et nyt Naalakkersuisut. Så blev der i 2014 igen udskrevet valg, og et nyt Naalakkersuisut – det nuværende – tog over. Og så skulle man jo tro, at arbejdet på redegørelsen atter ville blive genoptaget. Formelt forpligter en tidligere truffet inatsisartutbeslutning ganske vist ikke et nyt Naalakkersuisut, men det var trods alt et enigt Inatsisatut, som stod bag beslutningen.

Det nuværende Naalakkersuisut har imidlertid i maj 2015 i et § 37-svar¹ oplyst, at Naalakkersuisut endnu ikke har truffet beslutning om, hvorvidt arbejdet skal videreføres og afsluttes, men at Naalakkersuisut agter at drøfte spørgsmålet og træffe afgørelse herom.

Det er utroligt, at dette vigtige arbejde, som har så stor betydning for folket, og som er så stort og væsentligt et emne for det politiske system, bare sådan er sat i bero. Vi kan da ikke bare sige, at "selvstændighedsarbejdet er stoppet pga. valget"?! Det jeg gerne vil sige er; så vigtige og uomgængelige projekter bør ikke forhales i mange år, og om nødvendigt skal partierne have viljen og lave en aftale med hinanden, så man kan sikre kontinuiteten i arbejdet.

Der vil gå meget længere tid, før vi når målet, hvis vi skal lade os standse af valg mm. For arbejdet vil jo kunne pågå over en årrække og over flere valgperioder, og derfor mener jeg, at det er strengt nødvendigt at sørge for, at arbejdet ikke fader ud. Men dette er dog ikke det centrale i dette forslag.

Det centrale er endemålet: En grundlov for det grønlandske folk.

En grundlov er en særlig lov, som indeholder reglerne for, hvordan den pågældende stat er organiseret. Den indeholder bestemmelser om parlament, regering, domstole og statsoverhoved, og om hvilke forpligtelser og beføjelser de hver især har. Desuden indeholder den be-

stemmelser om de borgerrettigheder, som parlament, regering, domstole og statsoverhoved skal respektere.

En grundlov sætter således nogle overordnede rammer for den måde, samfundet skal indrettes på, og afspejler dermed nogle grundlæggende værdier i samfundet.

Det grundlovsforberedende arbejde vil udfordre os alle til at tage stilling til, hvilke værdier vi som individer oplever som centrale, og som en naturlig del af en grundlov for en selvstændig, grønlandsk stat.

Og det vil udfordre os alle til, som folk, at samles om et sæt af fælles værdier – på tværs af alle vore indbyrdes forskelligheder og den mangfoldighed, som kendetegner vort land og dets befolkning.

I denne proces vil vore forskelligartede værdier ikke udgøre en svaghed, men en styrke, som vil hjælpe os til at bygge et stærkt fundament, som kan bære os alle. Det er mit håb, at processen vil bidrage til, at vi kan samles om et fælles mål. Netop erkendelsen af fællesskabet, af fælles værdier og af den kærlighed til vort land, vi alle bærer i vore hjerter, er det, som lægger fundamentet til en ny nation.

Projektet er stort, og vi skal være årvågne overfor mange ting, men så vil det også være stort at nå til måls. Men vi kan kun bygge, hvis vi har et fundament, og den eneste måde, vi kan opnå resultater på, er ved at have viden at diskutere ud fra.

Derfor foreslår jeg, at arbejdet på den redegørelse, som skal danne grundlaget for en beslutning om nedsættelse af en grundlovsforberedende kommission genoptages og føres til ende.

Jeg håber på opbakning hertil fra alle i det politiske system, ligesom jeg håber på, at også den efterfølgende grundlovsforberedende proces vil have opbakning fra alle. Og hvis der er opbakning, kan vi på forhånd love, at vi vil samarbejde med Naalakkersuisut om den videre proces.

Til sidst vil jeg som forslagsstiller gerne understrege, at det er et stort ønske, at der ikke "går partipolitik" i den proces, Inatsisartut i fuld enighed satte i gang for 4 år siden, og at Naalakkersuisut, når de næste skridt skal tages, vil arbejde på dette sammen med befolkningen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer, at der skal afsættes administrative ressourcer til færdiggørelsen af den redegørelse, som blev påbegyndt efter Inatsisartut's vedtagelse herom for 4 år siden. Henset til det antal år, som indtil nu er brugt på arbejdet, må jeg antage, at de ressourcer, som skal afsættes til at afslutte arbejdet, er begrænsede, og næppe vil kunne overstige 1½ årsværk. Ressourcerne bør kunne findes inden for administrationens eksisterende ramme, idet det dog ikke kan udelukkes, at en vedtagelse af beslutningsforslaget må medføre en nedprioritering eller udskydelse af andre tiltag.

ⁱ § 37 spørgsmål nr. 120/2015